

De Centrale Raad van Beroep

(mrs. Van der Veen, Dorren, Verduin)

Uitspraak in het geding tussen L. N., te Z., eiser, en de Raad van Arbeid te Utrecht, gedaagde

I. Ontstaan en loop van het geding

Op 8 augustus 1983 heeft gedaagde ten aanzien van eiser beslist dat hem voor de kinderen Iwan, geboren op 23 december 1976, Tatsiana, geboren op 21 januari 1979, en Damiento en Saroya beiden geboren op 27 november 1980, over het eerste kwartaal 1981 tot en met het derde kwartaal 1982 geen kinderbijslag krachtens de Algemene Kinderbijslagwet (hierna te noemen: AKW) toekomt. Een afschrift van die beslissing is aan deze uitspraak gehecht. (1)

Namens eiser is tegen die beslissing bij de Raad van Beroep te Utrecht beroep ingesteld. Deze raad heeft dat beroep bij uitspraak van 6 maart 1984 (2) ongegrond verklaard.

Mr. H.K. J., advocaat te U., is als gemachtigde van eiser bij de Raad in hoger beroep gekomen van evenvermelde uitspraak. In een aanvullend beroepschrift van 25 juli 1984 heeft deze gemachtigde de gronden uiteengezet voor eisers vordering dat hem alsnog voor de bovengenoemde kinderen over het eerste kwartaal 1981 tot en met het derde kwartaal 1982 kinderbijslag wordt toegekend.

(1) Hierna opgenomen

(2) Hierna gedeeltelijk opgenomen

Het geding is behandeld ter terechtzitting van 25 oktober 1985. Aldaar zijn verschenen: eiser met bijstand van zijn raadsman mr. R. V., advocaat te U., en namens gedaagde H.F. B., plaatsvervangend chef van de afdeling kinderbijslagwetten bij de Raad van Arbeid te Utrecht.

II. Motivering

Eiser, geboren op 30 november 1951, is blijkens de gedingstukken in 1975 in Suriname in concubinaat gaan leven met R. F.. Uit deze verhouding zijn de vier in de vorige rubriek genoemde kinderen geboren. Deze kinderen zijn door eiser erkend. Eiser is op 22 oktober 1980 naar Nederland gekomen. Genoemde vier kinderen bleven bij hun moeder in Suriname. Op 14 januari 1983 hebben R. F. en de kinderen zich bij eiser in Nederland gevoegd.

Eiser heeft gedaagde verzocht voor zijn vier kinderen over-onder meer-het eerste kwartaal 1981 tot en met het derde kwartaal 1982 kinderbijslag toe te kennen. Bij Beslissing van 8 augustus 1983 is dat verzoek afgewezen, waarbij-kort gezegd -is overwogen dat-wat betreft het eerste tot en met het vierde kwartaal 1981-eiser niet voldeed aan de voor de toekenning van kinderbijslag in art. 7, eerste lid, aanhef en onder b en c van de AKW-zoals dat artikellid luidde tot 1 januari 1982-genoemde eisen en dat-wat betreft de eerste tot en met het derde kwartaal 1982-eiser niet voldeed aan een in art. 7, eerste lid, aanhef en onder b van de AKW-zoals dat luidt sedert 1 januari 1982-genoemde voorwaarde voor toekenning van kinderbijslag. De eerste rechter heeft het in de bestreden beslissing neergelegde standpunt van gedaagde en de overwegingen op grond waarvan gedaagde tot dat

standpunt is gekomen overgenomen en heeft daarnaast overwogen dat eiser tijdens de in het geding zijnde kwartalen evenmin heeft voldaan aan de voor de toekenning van kinderbijslag in art. 7, eerste lid, aanhef en onder a van de AKW- zoals dit luidde voor en na 1 januari 1982-neergelegde eis, dat eisers kinderen gedurende deze kwartalen tot zijn huishouden dienden te behoren.

De Raad kan de eerste rechter wat betreft diens beslissing met betrekking tot het bepaalde in art. 7, eerste lid, aanhef en onder a van de AKW niet volgen. De Raad heeft daarbij het volgende overwogen:

In 1975 is eiser met R. F. in gezinsverband gaan leven. De nadien geboren kinderen zijn van dat gezin deel gaan uitmaken en uit niets is de Raad gebleken dat dit gezinsverband door en met eisers vertrek naar Nederland zou zijn ontworpen of dat eiser met dat vertrek de bedoeling had zijn concubine en kinderen voor langere tijd dan noodzakelijk in Suriname achter te laten. Eiser heeft ter terechtzitting verklaard dat hij naar Nederland is gekomen met de bedoeling zijn concubine en kinderen-zodra dit voor hem financieel mogelijk zou zijn en zodra hij passende woonruimte had gevonden en verkregen-naar Nederland te laten overkomen. De Raad heeft geen aanleiding aan deze verklaring te twijfelen en wijst er in dit verband nog op dat de ter terechtzitting aanwezige vertegenwoordiger van gedaagde deze door eiser afgelegde verklaring niet heeft weersproken. Voorts overweegt de Raad dat eiser in de in het geding zijnde periode regelmatig ten behoeve van zijn concubine en kinderen bedragen naar Suriname heeft overgemaakt-tot een bedrag van f 4334, hetgeen naar eisers verklaring ter terechtzitting het voor hem, gezien zijn inkomen, maximaal haalbare wassen dat het niet onaannemelijk is dat eiser zijn concubine en kinderen door deze financiële ondersteuning-gelet op de ten opzichte van Nederland in Suriname belangrijke lagere kosten van levensonderhoud-in tenminste belangrijke mate heeft onderhouden, hetgeen mede een aanwijzing vormt voor de aanwezigheid van een gezinsverband tussen eiser en zijn concubine en kinderen.

Op grond van het bovenstaande komt de Raad tot het oordeel dat eiser sedert 1975 en met name in de in dit geding aan de orde zijnde periode met R. F. en zijn kinderen-met deze kinderen vanzelfsprekend vanaf hun respectieve geboortedata ,,n huishouden vormt. De Raad merkt hierbij op dat het ontbreken van een huwelijksband het bestaan van een huishouden als bedoeld in art. 7, eerste lid, aanhef en onder a, van de AKW niet in de weg staat. Daaruit volgt dat eisers kinderen Iwan, Tatsiana, Damiento en Saroya gedurende de periode van het eerste kwartaal 1981 tot en met het derde kwartaal 1982 tot zijn huishouden hebben behoord, zodat ten aanzien van deze kinderen aan de in art. 7, eerste lid, aanhef en onder a, van de AKW neergelegde voorwaarden voor toekenning van kinderbijslag over deze kwartalen is voldaan. Nu gedaagde ten onrechte bij de bestreden beslissing heeft geweigerd eiser over de in het geding zijnde kwartalen voor zijn bovengenoemde vier kinderen kinderbijslag toe te kennen, dient deze beslissing, alsmede de aangevallen uitspraak waarbij het beroep tegen deze beslissing ongegrond is verklaard, te worden vernietigd.

De beslissing luidt als volgt.

3. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Vernietigt de aangevallen uitspraak, alsmede de bestreden beslissing;

Bepaalt dat gedaagde een nieuwe beslissing neemt met inachtneming van het in deze uitspraak overwogene.